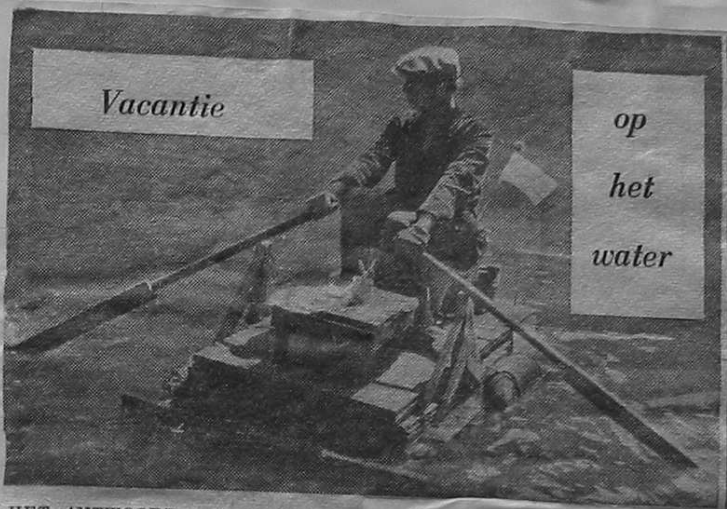

"Flouw" datum en
pag: onbekend

ZWARTE WATERTOERIST IN AMSTERDAM

De vreemde watertoerist, die enkele maanden geleden zijn vakantie op een vlotje in de Amsterdamse grachten doorbracht, is opnieuw op het water verschenen. Ditmaal heeft hij zich volledig uitgerust tegen regen en koude: boven zijn hoofd prijkt nu een comfortabel afdak en aan zijn voeten staat een eigengebouwde kachel..... Hij heeft het gelaat met roef zwart gemaakt, en maakt op het afdak met felle letters bekend: „De Moor op het vlotje. Attentie ter gelegenheid van de collecte voor het Sint Nicolaasfeest op Zaterdag a.s.”

Vacantie

op
het
water

HET ANTWOORD van een 23-jarige glazenwasser in Amsterdam op de vraag: Hoe breng ik mijn vakantie door? luidde: Op het water. Middelen om een fraaie B.M. te kopen, ontbraken de man echter. Doch waar een wil is, is een weg: van wat planken timmerde onze glazenwasser een vlot, noemde dit Kom Mikky, installeerde zich daarop met tafel, kleedje, asbak, lucifers en rookgerei, proviand en ten slotte plantje op kleedje, en dat gedaan hebbende, koos hij de grachten van Amsterdam. Voor een week vakantie-op-het-water. Natuurlijk trekt de kleine Heyerdahl veel belangstelling.

"Het Algemeen
Handelsblad"

Lezer reageert: GEEFT GEEN BOOT!

Bijzondere correspondentie bereikte ons vandaag: van het vlot Kom Mikky. Dat is het vaartuig van de 23-jarige Amsterdamse glazenwasser, wiens beeltenis wij dezer dagen in ons blad afdrukten toen hij als een Thor Heyerdahl-in-het-klein door de grachten dreef, uitgerust met een tafel waarop een kleedje, waarop een plantje, kommaliewant, rookgerei, asbak en lucifers. De kapitein van het vlot zendt ons een brief, die van originaliteit getuigt. Letterlijk schrijft hij het volgende:

„Mijnheer. In het stukje dat U een dezer dagen over mij en mijn boot publiceerde, is een klein misverstand geslopen, dat ik even uit de weg wil ruimen. U heeft het namelijk doen voorkomen, alsof ik geen geld had

om me een zeil- of een roeiboot te kopen.

Buiten beschouwing gelaten of dit wel of niet zo is, wil ik, om te voorkomen dat lieve mensen me vaartuigen gaan schenken, even zeggen,

dat ik nog nooit 'n zeil of roeiboot heb willen bezitten, doch slechts een absurdisme, een persiflage op alles wat dege-lijk en serieus is, trachtte te brengen.”

Hoopvolkend -
Robert Jansen

www.iisg.nl/grootveld/
"Het Parool" en ommeland" van
dinsdag 15 nov. frontpagina

Het vlotje weer in de grachten...

Nu uitgerust met kachel

De vreemde watertoerist, die enkele maanden geleden zijn vakantie op een vlotje in de Amsterdamse grachten doorbracht, is opnieuw op het water verschenen.

Ditmaal heeft hij zich volledig uitgerust tegen regen en koude: boven zijn hoofd prijkt nu een confortabel afdak en aan zijn voeten staat een eigengebouwde kachel...

Robert Jasper, zoals deze vreemde eend in grachtenbijt zich noemt, heeft het gelaat met roet zwart gemaakt, en maakt op het afdak met felle letters bekend: „De Moor op het vlotje. Attentie ter gelegenheid van de collecte voor het Sint Nicolaasfeest op Zaterdag a.s.”

Zijn tempo is in vergelijking met de tocht van enige maanden geleden aanmerkelijk lager, want hij heeft nu de meeste tijd nodig om het vuur in zijn kachelkje, waarvan de smalle pijp hoog boven hem uitsteekt, aan te houden.

"Het Parool" 26.7.55

"De Waarheid" 27.7.55

Mijnheer Bolhoed op een vlot

ALS men verre reizen doet, kan men veel verhalen", zullen ongetwijfeld de duizenden vreemdelingen met overtuiging kunnen zeggen als ze weer in hun land zijn teruggekeerd.

Maar ook wij, Amsterdammers, kunnen veel verhalen over die jonge man, die nu reeds een paar dagen lang de grachten bevaart. Een vreemde varengast, vreemd in de zin van „ongewoon". Stel U voor een wankelke plankenbodem, voorzien van geïmproviseerde roeispanten en een roer met een onmogelijk te herkennen gekleurde vlag.

Achter een houten tafeltje, bedekt met een kleedje, daarop een vetplantje en asbak, prijkt de varengast; een in overhemd gestoken jongeman, met een zwarte bolloze bolhoed en rode handschoenen aan. Een bord vermeldt dat hij kapitein is van de „Kom Mikky" en dat hij zelf Robert Jasper heet.

Hij vertelt, dat hij glazenwasser van beroep is (hij kan het water dus niet vergeten) dat hij op zijn manier zijn vakantie doorbrengt. Vorig jaar is hij met vakantie geweest naar Parijs met een bakfiets.

Hij heeft zijn bagage bij zich, een ouderwetse dokterstas, bordjes en eetgerei.

Hij gebruikt zijn lunch bij Lido, dat wil zeggen vóór het restaurant op het water. Zijn lunch bestaat uit een paar boterhammen. Ja, dat kan nu eenmaal alleen in Amsterdam. Waarom niet op een vlot? Amsterdam is toch het Venetië van het Noorden en een gondel is te duur.

De 23-jarige Robert Jasper, glazenwasser in deze goede stad, brengt zijn vakantie door op het water, en wel op onze onvolprezen grachten, die hij een week lang bevaart. Bij gebrek aan middelen om een zeilboot of roeiboort te kopen, heeft hij zelf een vlotje vervaardigd, dat hij, met een variant op de grote broer van zijn pieremegogel, „Kom Mikky", „Kom Mikky" heeft gedoopt.

"De Waarheid" van Woensdag 16
www.iisg.nl/grootveld/
pag 2 in "dingen vddag" rubriek.

Zwarte Piet op een vlotje

OP gevaar af vervelend te worden, kunt u van mij toch niet verlangen, dat ik in deze spannende dagen de ogen sluit voor alles wat duidt op de komst van de goede Sint.

Gisteren had ik natuurlijk de grachten over kunnen gaan zonder in het water te kijken of over de brugleuning te hangen. En was er alleen een rondvaartboot of een beurtschipper voorbijgevoeren, gewis dat ik ook niet gekeken had. Maar als er plotseling een zoetwatertourist verschijnt op een vlotje, zoals de afgelopen zomer en dan nog op een vlotje met een soort baldakijn, probeer dan maar eens als rechtgeaard Amsterdamer voor je te zien.

Robert Jasper voer niet zonder be-nig vlot, op een vlot door de grachten. Zwart als roet en volledig gewapend tegen de wisselvalligheden van dit klimaat in November. Boven zijn hoofd een dakje en aan zijn voeten een brandende kachel.

Robert Jasper voer niet zonder be-doelingen als Zwarte Piet door onze binnenstad. Hij trok al het bekijks uitsluitend voor het opschrift dat hij met vette letters op het vlotje had gekalkt „De Moor op het vlotje. — Attentie voor de collecte voor het St. Nicolaasfeest op Zaterdag a.s.”

Ik heb zo om mij heen gevraagd of de mensen zich ook genomen voelden, die nieuwsgierig bleven staan of van de fiets stapten en toen op het lezen van de hierboven aangehaalde volzin teleurgesteld zouden kunnen denken. „Oh, is het dat!”

Maar 't was niet zo. Men dacht dat helemaal niet. Men had er lol in, dat zwarte Robert (of moet ik zeggen Zwarte Piet) zoveel aandacht aan het kacheltje moest besteden om het vuur aan te houden, dat hij met het tempo van een slak voortkroop en voor de rest: voor 't Sinterklaasfeest op de scholen, dat de afdeling Amsterdam van de Nederlandse Onderwijzers Vereniging nu al voor de 51ste maal organiseert, geeft immers iedereen!

"De Volkskrant" van
woensdag morgen 16 Nov. pag 5
1955

Watertoerist met potkachel

DE vreemde wa-
tertoerist op het
plaatje hiernaast
geeft op het ogen-
blik in de Amster-
damse grachten een
repris van zijn op-
treden in de afgelo-
pen zomer. Thans
heeft hij zich aange-
past aan de weers-
omstandigheden. Om
op zijn ijl vaartuigje
niet van ellende te
verkleumen heeft
hij er een potkachel-
tje voor de warmte
en een afdak voor
de droogte op ge-
monteerd. De water-
toerist — een Am-
sterdamse glazen-
wasser — heeft zich
bovendien aange-
past aan de sinter-
klaas-tijd en zich
als Moor vermomd.
Op deze manier
hoopt hij de collecte,
die Zaterdag, op de
sinterklaasdag van St
Nicolaas in Amsterdam, voor het sinterklaasfeest van de Amsterdamse schooljeugd
wordt gehouden, aan te moedigen.

www.iisg.nl/grootveld/

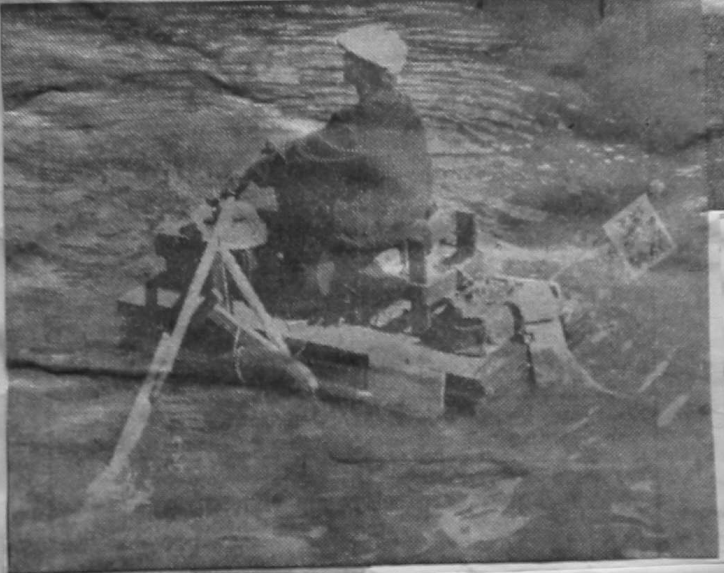
Een „vlotte” jongen

nieuws vbl ddaq

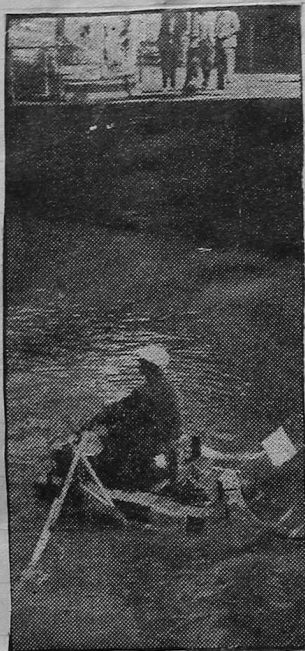
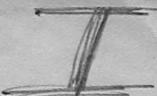
Een „vlotte” jongen

de telegraaf

ROBERT Jasper

(is hij dromend en
wroetend)

Kom Mikky

Het wonderlijke vaartuig, dat onze fotograaf voor u op deze platen heeft vereeuwigd, vertoonde zich gistermiddag voor het eerst op de Amsterdamse grachten. Schipper is Robert Jasper, 23 jaar, glazenwasser van beroep.

Hij is met zijn „Kom Mikky” binnengedrongen in de territoriale wateren van Bergmann, Plas en Hoj van Holland, die misschien dachten dat ze met hun vloten van goed opgepoets- te, gestroomlijnde en verchroomde rondvaartboten niets te vrezen hadden. Maar u ziet hoe ze zich vergissen.

Jaspers boot heeft meer aandacht getrokken dan welke rondvaartboot ook. Overal langs Jaspers tocht door Buitensingel, Reguliersgracht en Prinsengracht stapten de mensen van hun fietsen, ze draaiden de raampjes van hun wagens neer, traden naar de walkeant en keken toe. Met vaak begerige blikken in hun ogen. Want Jasper zat er lekker fris bij op zijn „Kom Mikky”. En hij kon zijn eigen route kiezen.

Jasper is met vakantie. Hij had geen geld over voor een zeilboot of een reis naar het buitenland. Hij kende Thor Heyerdahls boeiend beschreven avonturen met het Kon Tiki-vlot. Hij dacht: Ik ook!

Maar hij beheerste zich. Hij wenst geen woeste, door dorst, scheurbuik, cyclonen en haaien belaagde tochten naar de Galapagoseilanden. Hij timmerde een vlotje in elkaar en liet het op de Stadhouderskade te water glijden. Hij kroop op de bok, greep de riemen.

Zo peddelt hij met vakantie door de Amsterdamse grachten. Het is prachtig weer. Het bevat hem best.

Een krant uit Leiden.?

Amsterdam: Venetië van het Noorden **Vreemde varengast toert rond op hoofdstedelijke wateren**

Vacantie van onverstoorbare Robert

Een vreemde varengast in de Amsterdamse grachten heeft gistermiddag de belangstelling van duizenden Amsterdammers en touristen getrokken. Midden in het water van de Keizersgracht dreef het vlot „Kom Mikky”: een wankel plankenbodem, voorzien van geïmproviseerde roeispanten en een roer met een ondefinieerbaar gekleurde vlag. Achter een laag houten tafeltje, voorzien van kleedje, vetplantje en asbak, prijkte de varengast: een in overhemd gestoken jongeman, met een zwarte bolloze bolhoed en rode handschoenen aan.

Een bord op het vlot vermeldde, dat hij kapitein is van de „Kom Mikky” en dat hij Robert Jasper heet. Hij zelf vertelde desgevraagd, dat hij 23 jaar is, van beroep glazenwasser en dat hij zijn ene week vakantie doorbrengt op de „hoofdstedelijke wateren”. Vorig jaar is hij naar Parijs geweest op een bakfiets, doch thans wil hij liever in Amsterdam blijven, zo deelde hij met een uitdrukkingloos gezicht mee.

De enige bagage van de reiziger bevindt zich op het vlotje in een ouderwetse dokterstas: een tafellaken, bestek, bordjes en eetgerei. „Ik heb de lunch gebruikt bij Lido” vertelde hij, hetgeen betekende, dat hij voor het terras van het restaurant op het Leidseplein zijn tafeltje op het vlot heeft gedekt en daar keurig eigen brood heeft gegeten midden op het water.

Vele fototoestellen van touristen hebben dit wonderlijke tafereel op de film vastgelegd, toen de man op zijn doolie gemak „stroomopwaarts” roeide en zich van niemand en niets wat aantrok. Hij start des ochtends op de Nassaukade.

n De Typhoon een maans dagblad.

Vreemde varengast in de Amsterdamse grachten op „Kom Mikky”

Een vreemde varengast in de Amsterdamse grachten heeft gistermiddag de belangstelling van duizenden Amsterdammers en toeristen getrokken. Midden in het water van de Keizersgracht dreef het vlot „Kom Mikky”, een wankel plankenbodem, voorzien van geïmproviseerde roeispanten en een roer met een ondefinieerbaar gekleurde vlag. Achter een laag houten tafeltje, voorzien van kleedje, vetplantje en asbak, prijkte de varengast: een in overhemd gestoken jongeman, met een zwarte bolloze bolhoed en rode handschoenen aan. Een bord op het vlot vermeldde, dat hij kapitein is van de „Kom Mikky” en dat hij Robert Jasper heet. Hij zelf vertelde desgevraagd, dat hij 25 jaar is, van beroep glazenwasser en dat hij zijn ene week vakantie doorbrengt op de hoofdstedelijke wateren. Vorig jaar is hij naar Parijs geweest op een bakfiets, doch thans wil hij liever in Amsterdam blijven, zo deelde hij met een uitdrukkingloos gezicht mee.

De enige bagage van de reiziger bevond zich in het vlotje in een ouderwetse dokterstas: een tafellaken, bestek, bordjes en eetgerei.

„Ik heb de lunch gebruikt bij Lido”, vertelde hij, hetgeen betekende, dat hij voor het terras van het restaurant op het Leidseplein zijn tafeltje op het vlot heeft gedekt en daar keurig eigen brood heeft gegeten midden op het water.

Vele fototoestellen van toeristen hebben dit wonderlijke tafereel op de film vastgelegd, toen de man op zijn dooie gemak stroomopwaarts roeide en zich van niemand en niets wat aantrok. Hij start 's morgens op de Nassauskade.

Couplet van liedje gebracht door
Benny Barend-Blyf-Vreden. in zomer-
saterdagavond programma van "Sara"
"Zet je vrouwenbril maar op"

Benny Vreden's Cabaret

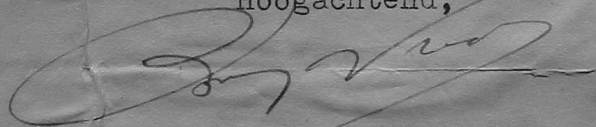
Postgiro: 339409
Bankrelatie:
Amsterdamsche Bank
Kantoor Hilversum

HILVERSUM, 3 Augustus 1955
JAVALAAN 30
Tel. K 2950-3544

De Weled. Heer Robert Jasper
Lumeystraat 50 I
A m s t e r d a m . W .

Geachte Heer,

Hieronder het couplet dat ik
in mijn liedjes van j.l. Zaterdag aan U wijdde.
Hoogachtend,

En ondertussen vaart in d'Amsterdamse grachten
Een soort de Ruyter op een houten vlot. En hoe!
Hij had vacantie, maar geen geld en wou niet wachten.
Hij zit op 't water en is 's avonds weer bij Moe.
Hij roeit "Kom Mikky" als een echte waterrot,
Maar als straks Mikky komt dan wordt het vlot pas vlot.

VR9 NAAR JOJETTE

in de zomer koerste oskar
met een kleine siercactus
door de grachten

zijn sterke vingers omklemden het roer
hij merkte niet dat zijn handschoenen sleten
ook kende hij geen regen

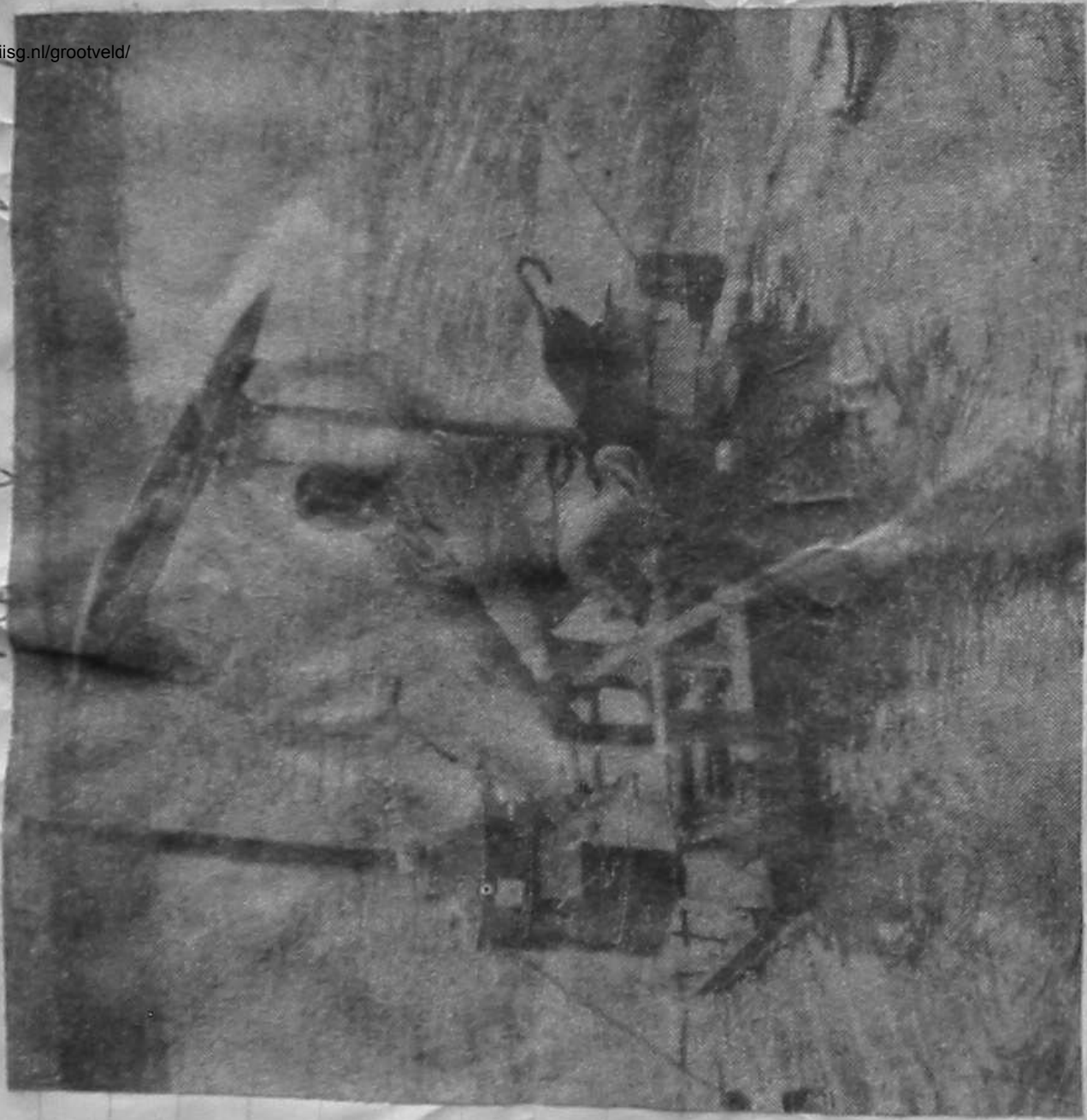
zoals zovele mensen
bracht oskar de zomer door op het water

tobias

*Beschreven 27 Juli '55 aan het water bij het
Kalfje, en kort daarna gepubliceerd in
Pegonia Curco. - J.H. Daams*

amsterdamse blad "De Nieuwe Dag"
van dinsdagavond vooravond

www.iisg.nl/grootveld/

(Van een verslaggever)

Robert Jasper, de ongewone water-
toerist, die enige tijd geleden zijn va-
kantie op een vlotje in de onvolprezen
hoofdstedelijke grachten heeft doorge-
bracht, heeft dinsdag opnieuw de be-
langstelling van vele honderden Am-
sterdammers genoten. Ditmaal dobber-
den hij en zijn wankel maaksel op het
zacht kabbelende water van de Prin-
sengracht ter hoogte van de Leidse-
straat. Het vlotje is beslist niet breder
dan 80 cm en ternauwernood een meter
lang. Om zich tegen regen en koude
te beschermen, staat aan zijn voeten
een eigengebouwd petroleumkacheltje,
terwijl hij boven zijn hoofd een klein
afdak heeft aangebracht. Hierop stond
in schreeuwende letters te lezen: „De
moord op het vlotje. Attentie ter ge-
legenheid van de collecte van het
Sint-Nikolaasfeest op zaterdag a.s.”

Om de zin van zijn stunt te rechtvaar-
digen en in verband te brengen met de
naderende komst van de Goedheilig
Man, had hij zijn gelaat met roet zwart
gemaakt, waartegen zijn lichte regen-
jas en de bij de hand staande parapluie
vreemd afstaken. Blijkbaar wilde het
niet zo erg met het geïmproviseerde
noodkacheltje vloten, want hij had de
grootste moeite om het vuurtje aan te
houden en kreeg zodoende amper ge-
legenheid om de roeispanen te hante-
ren.

In hoeverre de door het kijkgrage pu-
blik in allerlei toonaarden geluchte
opmerkingen van bijval of afkeuring
juist zijn, laten wij in het midden. Ro-
bert Jasper trok er zich in ieder geval
niets van aan.